

היורשת
אוליביה דהיבלינד

בן האש
גרי קופר

המרד על הבאונטי
צ'רלז לאוטון

קולנוע

סרטים

"שלוש מלים בודדות"

שלוש מלים בודדות חסר אותה מדה של טעם טוב, תפישה קולנועית קמעט מהפכנית, שובבות עליזה וכוריאוגרפיה מזהירה שציינה את יום אחד בניו יורק, למשל, או את המוסיקה המשובחת של אירבין ברלין, המרטימה את אני אוקלי מעומק השיגרה. לאמריקה מוסיקלית הצועדת בתלם החרוש היטב של עלייה אודות שני צעירים המטפסים ב"סולם ההצלחה התיאטרונלית, ולמרות אי אלו מעינות, בדרך, מגיעים בסופו של דבר אל השיא. אך הודות למשחק משובח וכמה שירישים פשוטים ונחמדים למדי, חורג הסרט מן הרגיל, גורם יותר הנאה מאשר מרבית הסרטים הנומים שהוצגו בשנים האחרונות. הגיבורים כאן הם זוג מחברי הפזמונים הידוע ברט קאלמאר (פרד אסטיר) והארי רובי (רד סקלטון). הראשון כותב את המלים לפי המנגינות העולות בראשו של השני. הם חברו במשך שלושים השנה האחרונות מס' פר ניכר של פזמונים קלים, שהפכו חלק מן המולקולר האמריקאי העממי. שירים נאיביים ונעימים אלה עוברים כחוט השני בסרט, משים רקע לעלילה הבלתי דרמטית: השניים נפגשים במסיבות קצת לא נעימות, בפגישה שניה — מחליטים לעבוד בצוותא, זוכים ב"הצלחה, נושאים לעצמם נשים, נפרדים בכעס וכעבור שנים מתחברים שוב.

גם אסטיר וגם סקלטון הצליחו לגלם דמויות משכנעות. קאלמאר השואף להיות עושה-הלטים, מרגיש אסטיר עצמו בטוב. ניתנת לו, כמובן, גם אפשרות לרקוד, עם זורה אלן; רקודים פשוטים ביותר מבחינה כוריאוגרפית, והשניים מבצעים אותם בקלילות רבה. אולם התגלית הגדולה של הסרט היא דווקא רד סקלטון. הפעם הוא שחקן אופי שאינו משתמש, כדי להפיק צחוק, ב"העויות מוגזמות ופעולות חיצוניים, אלא במשחק קומי שקט, מאד לא-סקלטוני, הורם לו אותו להפליא. הארי רובי טלו, בין אם הוא מתאים לרובי של המציאות או לא, הוא שיא חדש לסקלטון שסרטיו האחרונים לא היו יותר מאוסף בדיחות ישנות. אפילו בקטעים של הומור גופני בשלש מלים בודדות, בהם מתאמץ סקלטון עם קבוצת כוורבסיס, נפגע ונפצע פעמים רבות על ידי הכוורבסיס והמתאמנים האחרים, המשחק מאד מ"אופק והתוצאה מאד מבהתה. אלה מחובבי סקלטון נמאס עליהם בעת האחרונה יקבלו אותו בהתלהבות בסרט זה.

מן הנשים בשלש מלים בודדות, מחוץ ל-

זורה אלן הרוקדת, כדרכה, בקלילות וכמ"עט באקרובטיקה, אך הנדרשת רובו של הזמן לשחק את אשתו הסבלנית והסבילה של קאלמאר, בולטת, בתפקיד קטן, ארלין דאהל, אדמונית יפה, המשמשת בת זוג — לא קרמית — ואשה לאדמוני סקלטון.

"ללא מוצא"

סרט נוסף (אחרי פינקי ובית הגיבורים) על הבעיה הכושית. הפעם נסוב ספור המעשה על רופא ממוצא כושי ואשתו (מל פרי, ב"טריס פירסון) המתמירים להיות לבנים (צבע עורם, למעשה, לבן), מנסים לחיות בשלוה בעיר קטנה בצפון ארצות-הברית, לגדל את

חיים, מחוקים. ברם, משחקם של הילטון ודאגלס מעלה את הדמויות במדת מה משטח השיגרה. למרות הבימוי הלקויי מאד, אין הסרט נעדר רגש ומתח אמיתיים ברגעים ססוימים, בייחוד בחלקו השני. כונותיו של לואי (מצ'עד הזמן) דה-רושמון, שהפיק את הסרט, היו בלי ספק טובות, אבל נושא מעין זה ראוי לסרט בעל רמה אמנותית גבוהה יותר.

הוליבוד

די חדש לא נפתח

את סיבת המחסור בתסריטים טובים תלה

פתרון צלבן הקולנוע

משך שבועיים נתקבלו במערכת העולם הזה למעלה מ-3600 תשובות, שרובן הגדול זיהו את שבעת הסרטים ואת שמונת השחקנים. אולם מספר גדול למדי של פותרים טעה בניהוי תמונה 6 בה מופיע גרי קופר בסרט בקו האש. אחדים תרגמו את שמי הלועזי של הסרט בו ג'סט, ללניו הזרים. מעשה אציל, תחת שני דגלים (שהם כולם סרטים שענינם לגיון הזרים). קורא אחד, ששכח לחתום את שמו, החליט כי הסרט הוא למי צלצלו הפעמונים. שכיחות פחות היו טעויות בניהוי התמונות האחרות: אליזר סגל, תל-אביב, החליט כי גרי קופר אינו גרי קופר אלא טירון פאואר והוא מופיע בקפיטן מקסטיליה. אך יעל יעקובי מפתח-תקוה ההיורה את טירון פאואר למקומו הנכון בעל חודו של תער, אך יחסה אותו, שלא בצדק, לתמונה 2, בה מוסתרים פניו של ג'וסף קוטן באדם השלישי. איזי כן-דרורי, תל-אביב, מרכז בעלי מלאכה 20 אצל הלר, החליט לבטח את עצמו בכל מחיר, הדפיס את שמות השחקנים והסרטים באנגלית, הדביקם על עמוד הצלבן שתלשו מגליון העולם הזה 722. מובן שהוא זכה בזוג כרטיסי קולנוע, גם בלי הגרלה. עשרת הפותרים הבאים זכו בכרטיסי קולנוע זוגיים אף הם, אך בזכות הגורל: אהרן אהרוני, תל-אביב, שדרות רוטשילד 5; אילנה אופטובסקי, תל-אביב, שמי שון 7; אריה וולפילר, חולון, שכונת אביב, בית בן-עמי; אפרים למקה, פתח-תקוה, שטמפפר 64; בצלאל טקסיר, חיפה, שפירא 3; מיכל כהן, פתח-תקוה, דבוטניסקי 9; אריה סטרוד, תל-אביב, שלמה המלך 84; יחזקאל סלומון, תל-אביב, מזרחי ב' 35; עדנה פרייטג, תל-אביב, שדרות המלך דוד 20; רפאל פרלמן, תל-אביב, מוני-טיפורי 38.

לאחר טיראנו דה ברודראק שהועבר אל הבד ישר מן הבמה של ברודביי ביחד עם הכוכב של ההצלחה התיאטרונלית חוזה פרי, שזכה בפרס האוסקר עבור משחקו בסרט, עובד עתה מחזה יותר חדיש, חשמלית ושמה תשוקה, לסרט. אליה קאזאן שביים את המחזה על הבמה בניו-יורק ובלונדון ביים גם את הסרט בהשתתפות מאלון בראנדו, ויריאן לי, קים האנטר, אשר הופיעו בהצגת החשמלית בתיאטרון.

מכלי אל כלי

לא פחות נאמן למקור הוא עיבוד מות הסוכן, הטרגדיה של האדם הפשוט מאת ארתור מילר, המוסרט בהוליבוד על ידי המפיק סטאנלי (בית הגיבורים) מילר עם פודריק מארץ בתפקיד וילי לומאן, הסר כן הנוסע הרואה את עולמו נחרב עליו. מחבר התסריט, סטאנלי רוברטס, כה חשש מפני כל סטייה, עד שהחליט בטרם נגיש לעבודת העיבוד, לגלגל שיחות ארוכות עם מילר, לדלות ממנו פרטים מלאים על כוונות שהיו לו בכתבו את המחזה. כאשר היתה הטיטה האחרונה של התסריט פוכנה, הריץ אותה רוברטס אל מילר לאשור סופי. רק אז נגשו לצלומים.

בקצרה

"אהבה ככבלים". אוסף של פרצופים (ממין נקבה) חולניים ורגשיים במסד לופשי עות צעירות תחת פקוחה של מנהלת הראייה להיות כלאה במקום אסירותיה. תערוכת לא מוצלחת של המגוחר והנועד לגרות. במאי זולין דיבייבה.

"בית הגבורים". אגב רפיוה בדרך הפסיכואנליזה, של חייל כושי משותק מת ברר שהוא סובל מתסביך של אשם שאש מים בו בעיקר הלבנים ביחס המשפיל אל בני האדם שחורי העור. גיימס אדוארדס בתפקיד מוס הכושי.

פעם מי שהיה צנוור הוליבודי ראשי, וייל היי, באי ידיעה מספקת, מצד מחברים בעלי כשרון, בטכניקה המסובכת של הקולנוע, בנייתם עקב זה לאפיקים פחות תלולים, כמו הדראמה, הרומאן. באופן כזה נכתבים מרבית התסריטים על ידי בעלי מקצוע טכניים, לא על ידי אמנים יוצרים. והנטיה היא, איפוא, לשאוב את ההשראה ממקורות אחרים, ורק לתרגם יצירות היתארטון וספרות ללשון הקולנוע.

היי ראה פתרון לבעיה על ידי למוד מדעי הקולנוע במכללות. ברגע" הכריז "שהמכ"ללות הגדולות תראינה בסרט אמנות גדור" לה, יפתח דף חדש בתולדותיו. הדרך בפני

שני ילדיהם (ריצ'ארד הילטון, סוזאן דאג' לאס). לאחר עשרים שנה מתגלה דבר מוצאם הגזעי, דעות קדומות מחלקות את התושבים לשני מחנות וצל של טרגדיה מאיים על חי המשפחה. כאן עובר מרכז הכובד אל הבן והבת, שהוריהם לא גילו להם דבר על דמם הכושי, ועתה הם עומדים מוכי תדהמה, בזויים.

הצרה היא שהמשפחה הכושית, כפי שמי תאר אותה הסרט, קרובה יותר לדמונם של מחברי התסריטים בהוליבוד מאשר לחיים עצמם. האם והאב הם יותר מדי טובים, נאי-מנים, סבלניים, והבן והבת מתוארים כמרי-בית הצעירים האמריקאיים בסרטים: שט-

הארמה הטובה
פאול מוני

המרט
לאורנס אוליבייה

הארם השלישי
ג'וזף קוטן

יום אחד בניו-יורק
ג'ין קלי, זורה אלן